

Arrest

nr. 198 858 van 29 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2017.

Gezien het proces-verbaal van de openbare terechtzitting van 28 september 2017 waaruit blijkt dat de partijen bijkomende informatie aan de Raad dienen over te maken en de zaak op een later tijdstip wordt opgeroepen.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de tweede verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM die tevens eerste verzoekende partij vertegenwoordigt en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing in zake eerste verzoekster L.T. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart aanvankelijk Puvaneswar Chellasamy te heten maar laat dit later in de asielprocedure aanpassen naar L.T.. U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en een Tamil van etnische origine te zijn. U werd op 13 maart 1941 geboren in Chavakachcheri bij Jaffna in Sri Lanka. Uw familie en uzelf bekeerden zich van het hindoeïsme naar het Christendom. Uw kleindochter N.K. die u vergezelt (alias P.M. OV. 8.130.957) is enig kind van uw dochter C.P. (alias L.P.).

Omtrent 1995 werd uw kleinzoon U. gedwongen gerecruteerd door de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), hij was 14 jaar oud. U verklaart dat hij sindsdien nooit meer contact had met de familie. Hij zou zijn omgekomen tijdens de gevechten aan de Elephant pass op 22/23 april 2000. Daarna kwam iemand van de LTTE uw familie hierover informeren. Op dat moment kwam u te weten dat zijn lichaam werd vernietigd. U ontdeed zich van elke herinnering over hem. Uw gezin had geen enkele sympathie meer voor de LTTE.

Na het overlijden van U. bent u ontheemd. Uw echtgenoot overleed in 1997. U volgde het gezin van uw dochter en woonde in de Vanni in 2004-2005, vervolgens een jaar in Vavunya, omtrent 2006 verbleef u 3 maanden in Colombo, tussen ongeveer 2004 en 2009 was uw gezin in Mathale, dan ongeveer 8 maanden in Dambulla, omtrent 2011 opnieuw een jaar in Mathale, en van 2012 tot uw vertrek in Chavakachcheri.

Vanaf 2010 werd uw gezin regelmatig lastiggevallen, mishandeld en geïntimideerd wegens toegedichte betrokkenheid bij de LTTE. Uw dochter werd er van verdacht betrokken te zijn geweest bij een bomexplosie in Colombo. Uw schoonzoon zou wapens hebben verstoopt voor de LTTE. Ze verdachten uw kleindochter ervan een connectie te hebben met de LTTE omwille van haar broer. Singalese militairen kwam soms dagelijks naar uw huis om uw gezinsleden te controleren. Zij werden gevolgd in de straat. Uw schoonzoon werd eens 6 maanden vastgehouden en gefolterd. In mei 2015 kwamen hogere commandanten van het leger bij u thuis omdat iemand een LTTE vlag voor uw huis had geplant. Ze richtten een pistool op uw schoonzoon en mishandelden hem. Ze omringden uw huis en wilden uw dochter en kleindochter arresteren. Door uw smeekbedes lieten de militairen u niettemin met rust, maar met de dreiging zeker terug te zullen komen.

Vervolgens heeft uw schoonzoon onmiddellijk een smokkelaar gecontacteerd. De smokkelaar zei dat u apart moest reizen, eerst u en uw kleindochter, en vervolgens uw dochter en haar man. U wachtte gedurende drie maanden in Negombo nabij Colombo maar vernam niets meer van hen. Dan bent u toch vertrokken om naar Londen te gaan. U heeft niets meer over uw dochter en schoonzoon vernomen.

U reisde op 17 september 2015 met een vals paspoort via India naar Parijs. Daarna reisde u verder overland en u kwam op 19 september 2015 aan in België. U vraagt asiel op 24 september 2015. De asielaanvraag werd voortijdig afgesloten, waarop u opnieuw asiel vroeg op 4 mei 2016.

U verklaart dat u voor de veiligheid en het leven van uw kleindochter vreest in Sri Lanka omdat u uit een heldengezin komt. Daardoor hebben de Sri Lankaanse veiligheidsdiensten het op haar gemunt. U bent meegekomen als grootmoeder om haar te beschermen tijdens de reis en in een vreemd land.

Ter staving van uw asielrelaas legt u aanvankelijk geen enkel document neer. De smokkelaar beweerde dat u niets mocht meedragen; bovendien was u halsoverkop vertrokken. Bij herconvocatie verklaart u dat u na het eerste gehoor van uw kleindochter toch onverwacht stukken heeft gevonden. Deze zaten nog verstoopt in een ongebruikte sari en waren zo vergeten geraakt. Het gaat om uw en haar geboorteakte, uw huwelijksakte, een kampboekje, drie opleidingscertificaten van uw kleindochter, een rantsoenboekje. Bij het indienen van deze documenten verklaart u een andere (echte) naam te hebben dan deze die u aanvankelijk aangaf bij het indienen van uw asielaanvraag. Na het gehoor bezorgt u het CGVS nog uw identiteitskaart en deze van uw kleindochter.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

In eerste instantie moet het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) wijzen op een ernstig gebrek aan medewerking met de asielprocedure. Zo blijkt dat u aanvankelijk een valse naam opgaf. Pas bij een tweede oproeping bij het CGVS geeft u aan dat u niet Puvaneswary Chellasamy heet maar L.T.. Ook uw kleindochter zou niet N.K. heten maar P.M.. U beweert dat dit het enige aspect van uw identiteit en relaas is dat u heeft voorgelogen. U verklaart dat u dit deed omdat de smokkelaar u het zo had gezegd en dat u in geen geval uw ware identiteit en documenten mocht prijsgeven.

Dit houdt geen steek. Tijdens de asielprocedure is het uw verantwoordelijkheid om de waarheid te vertellen en uw volle medewerking te verlenen zodat het CGVS een accuraat beeld kan krijgen van uw vrees. Het opgeven van een onbestaande identiteit spoort niet met de bewering dat u wel een levensgroot probleem had onder uw eigen echte identiteit. Bovendien verklaart u dat het eigenlijk de schuld is van de smokkelaar dat u uw dochter en schoonzoon uit het oog zou zijn verloren en dat u niet in het VK maar in België terecht kwam. Het snijdt dus geen hout dat u zo iemand nog zou vertrouwen.

Het CGVS heeft bijkomende bedenkingen over de namen en documenten die u al dan niet gebruikte om naar België te reizen en asiel aan te vragen. Uzelf en uw schoondochter verklaren dat u in alle gauwte moet vertrekken zodat u niets kon organiseren. Dit is echter in strijd met de verklaring van uw kleindochter dat uw schoonzoon eerst gronden moest verkopen om voor de route te betalen; dat u de smokkelaar van documenten moest voorzien om te reis voor te bereiden, en dat u vervolgens gedurende maanden op uw familie wachtte in Negombo. Bovendien is het in volledige tegenstrijd met uw verklaring bij DVZ waar u aangeeft met een paspoort te hebben gereisd (dd. 10.05.2016). Kortom deze verklaringen zijn onverenigbaar en versterken de vaststelling dat u geen duidelijk zicht wil geven op de omstandigheden waarop u uw land verliet. De verklaring die u en uw kleindochter geven voor het plotse opduiken van documenten is heel bedenkelijk. Immers u verklaart dat u de documenten heimelijk 'afpakte' van de smokkelaar tijdens uw verblijf in Negombo maar dat u dit bij aankomst in België volledig was vergeten zodat deze niet bij het eerste gehoor konden worden neergelegd (CGVS, p. 1). Quasi een jaar na aankomst vond u toch enkele documenten in een opgevouwen sari terug. Los van het vergezochte karakter van deze uitleg is het duidelijk dat de inhoud van de documenten strijdig was met uw oorspronkelijke verklaringen. Het wordt zodoende evident dat u de stukken aanvankelijk opzettelijk achterhield. Het houdt bovendien geen enkele steek dat een smokkelaar uw echte stukken zou inhouden terwijl u reist onder een valse identiteit. Het CGVS kan dus vermoeden dat u onder uw echte identiteit reisde maar dat u nog steeds weigert uw reisstukken over te maken. Kortom de opeenvolging van warrige en strijdige verklaringen wijzen er op dat u nog steeds de volle waarheid over de omstandigheden van uw reis niet wil zeggen. Gezien de manier en het moment van uw vertrek uit uw land van essentieel belang zijn om uw vrees te kunnen inschatten, stelt het CGVS vast dat bovenstaande opmerkingen uw algehele geloofwaardigheid fundamenteel aantasten.

Verder merkt het CGVS op dat u er niet in geslaagd bent om uw beweerde status van staatsgevaarlijk heldengezin aannemelijk te maken. U beweert dat uw kleinzoon werkte bij een afdeling die kaarten tekende, maar weet er verder geen details over te verschaffen. U weet dit via de andere jongens in het dorp die gelijkaardige taken kregen. De verklaringen die u aflegt over de vermeende activiteiten van uw kleinzoon zijn buitengewoon vaag en beknopt. Verder verwijst u naar wat uw kleindochter hierover zou weten (pp. 4, 8). Echter van haar verneemt het CGVS een heel andere versie dat wat u zelf het CGVS voorhoudt. Haar gevraagd naar wat hij precies deed voor de LTTE, verklaart zij dat hij carrière maakte als "war conductor", een oorlogsleider die belangrijk was in de planning en de structuur van de oorlog. Dat hij als tiener al een dergelijke hoge rang van luitenantkolonel zou hebben bereikt maar dat zij er verder geen specifieke info over zou hebben is ongeloofwaardig. Hij zou immers als 14-jarige gedwongen zijn gerekruteerd en al enkele jaren later zijn omgekomen. Over de invulling van zijn verblijf en activiteit kan zij amper iets zeggen. Zij beweert wel dat er over hem gesproken werd en dat men hem op het internet kan vinden, maar u legt hierover niets voor om dit te illustreren. Hoe dan ook is het weinig geloofwaardig dat u hem gedurende meerdere jaren nooit meer heeft gezien en gehoord. Geen van u beide kan doorleefde verklaringen afleggen over het wedervaren van U., al was het maar van horen zeggen. U kan niet eens zeggen waar hij zou zijn begraven. Hoewel de heldenbegraaftplaatsen naderhand inderdaad door de Srilankaanse overheid werden vernietigd, is het niet geloofwaardig dat de LTTE uw familie niet zou hebben geïnformeerd over de laatste eer die een Tijger zou zijn bewezen. De weinige verklaringen die u wel weet af te leggen komen ingestudeerd over en zijn weinig samenhangend. Iemand die haar kleinzoon verliest en hierdoor 15 jaar later op de vlucht moet had meer moeite kunnen doen om hierover te vertellen. Bovendien beweert u dat uw gezinsleden vervolgens jarenlang werd getreiterd en geïntimideerd door politie/leger CID.

Het is daarom niet overdreven om te verwachten dat u meer te weten zou zijn gekomen over zijn toegedichte belang. Gelet op wat voorafgaat, besluit het CGVS dat u het beweerde bestaan en belang van uw kleinzoon bij de LTTE niet aannemelijk hebt gemaakt.

Het CGVS stelt ook vast dat u de beweerde recente vervolging door de politie/het leger niet aannemelijk heeft kunnen maken. Dat een groep hooggeplaatste militairen uw huis zouden omsingelen met de intentie om iemand aan te houden voor terroristische misdaden, maar vervolgens zouden afdruipe omwille van uw smeekbedes is volkomen onaannemelijk. Als uw dochter hier echt van verdacht zou zijn, hadden zij grond om haar onmiddellijk te arresteren.

Bovendien had zij dan zeker als eerste een motief om onmiddellijk te proberen vluchten, terwijl zij dit niet zou hebben gedaan. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat u in uw DVZ verklaring zelfs niet vermeldt dat zij werden verdacht en aangevallen. U benadrukt integendeel dat "zij" uw dochter en man niet veel meer kunnen doen nu haar kleindochter daar weg is. Hieruit dat duidelijk worden afgeleid dat zij zelf geen gevaar lopen.

Ook uw vermeende scheiding van uw dochter en schoonzoon is niet aannemelijk. Immers in de DVZ vragenlijst dd. 17.05.2016 geeft uw kleindochter aan dat haar moeder nog steeds thuis woont overdag en dat het leger er nog is langs geweest. Bij het gehoor van het CGVS ontkent zij echter dat u nog enig contact heeft gehad met uw familie, of iemand anders in Sri Lanka en dit sinds u uw huis verliet. U geeft aan dat u enkel via de smokkelaar communiceerde. Echter uit uw kleindochter haar precisering in de Vragenlijst dat ze nog op haar adres woont maar niet meer 's nachts, kan worden afgeleid dat u wel informatie zou hebben gehad over haar wedervaren na uw vertrek. Ook uzelf verklaart in de vragenlijst dat uw dochter daar nog alleen woont met haar man en dat de militairen hen niet veel meer kunnen aandoen nu uw kleindochter weg is en niet meer bedreigd kan worden (vragenlijst 17.05.2016). Dit ontkracht bovendien de beweringen van uw kleindochter dat uw ouders ook een vrees zouden hebben in Sri Lanka. Kortom u biedt geen eerlijk zicht op de omstandigheden van uw vertrek.

Bovendien kan het CGVS geen geloof hechten aan uw bewering dat u van niemand het telefoonnummer heeft om te peilen naar de stand van zaken thuis. Gevraagd naar andere manieren waarop u zou hebben geprobeerd om zich te informeren over het wedervaren van uw dochter, blijkt dat u nooit het Rode Kruis zou hebben gecontacteerd. Pas na enig aandringen beweert u dat u hulp zou hebben gevraagd aan de kerk. Echter u kan geen enkele informatie bieden die hieruit zou zijn voortgekomen. Het wordt zodoende duidelijk dat u het CGVS hierover in het ongewisse wilt laten. Dit manifeste gebrek aan medewerking met de asielprocedure wijst sterk in de richting van een verzonnen relaas.

Opmerkelijk is ook dat nadat uw gezinsleden werden ondervraagd en gefolterd, noch u, noch uw andere familieleden, hulp hebben gezocht. Zo werd hiertoe de Human Rights Commission of Sri Lanka opgericht, die u blijkt te kennen (CGVS 1, p. 12). Gevraagd naar waarom u of een van uw familieleden niet naar deze organisatie is gestapt, verklaart uw kleindochter dat jullie schrik hadden om naar daar te gaan en dat ze u daar toch niet zouden willen helpen. Daarnaast verklaart u dat al tijdens uw verblijf vrienden en bureu u niet zouden willen helpen omdat zij wisten dat u in het oog werd gehouden en zij hierdoor zelf in de problemen kon komen. Echter dat u op geen enkele manier hulp inriep of probeerde in te roepen tast de geloofwaardigheid van uw problemen en de beweerde scheiding van uw dochter sterk aan.

Voor wat betreft de door u neergelegde documenten stellen zich volgende problemen. De geboorteaktes, uw huwelijksakte en de opleidingsattesten van uw kleindochter, kunnen enkel aangeven wie u eventueel bent, dat u eventueel in Sri Lanka hebt verbleven en afkomstig bent. Echter gezien uw eerdere weinig aannemelijke verklaringen over uw identiteit en het achterhouden van deze stukken moet het CGVS ermee rekening houden dat deze mogelijk niet authentiek zijn. Hun neerlegging versterkt ook uw leugenachtige verklaringen met betrekking tot de sari. Immers, u gaf in uw verklaring DVZ op 10.05.2016 aan dat uw huwelijksakte nog in Sri Lanka lag. Ook uw kleindochter zei in haar verklaring DVZ op 10.05.2016 dat haar identiteitskaart in Sri Lanka lag. Als dat zo was, hadden ze niet in de sari kunnen zitten die mee was naar België. Kortom het CGVS moet opnieuw vaststellen dat u niet oprecht bent in uw verklaringen. Immers dat deze documenten later in de asielprocedure opduiken, met een onwaarschijnlijke verklaring, doet bovendien vermoeden dat u liegt over het feit dat u geen contact heeft met mensen in Sri Lanka. Hoe dan ook, het is niet aan het CGVS om te speculeren over uw redenen om de zaken vals voor te stellen. U werd er herhaaldelijk van op de hoogte gebracht om uw volle medewerking te verlenen aan de asielprocedure en de waarheid te vertellen. Bovendien werd u gevraagd om documenten die u achteraf zou opsturen te kaderen. Ook dit laat u na te doen.

U gaf immers uw identiteitskaarten af aan de balie van het CGVS, zonder enig bijkomende uitleg. Kortom, uit de fragmentaire manier waarop u het CGVS van informatie voorziet blijkt geen intentie om open kaart te spelen. U beweert wel dat u aanvankelijk enkel over uw namen loog, maar uit bovenstaande feiten blijkt dat de onwaarheden zich ook hiernaast opstapelen.

Bijkomend stelt het CGVS vast dat u geen enkel stuk, zelfs geen foto, neerlegt dat het bestaan en de levensloop van uw kleinzoon kan illustreren. Dat u alles van zijn leven zou hebben weggegooid omdat hij dood was is heel weinig aannemelijk. Dit versterkt bovenstaande vermoedens dat, zo hij al bestond, niet de bron van uw vertrek kon zijn.

Aanvullend merkt het CGVS op dat de geboorteakte van uw dochter op 24/02/2014 is afgeleverd in Colombo, hetgeen vreemd is aangezien u op dat ogenblik in het noorden van het land zou hebben gewoond, namelijk Chavakachcheri. Het is dus duidelijk dat de fraude zich in tegenstelling tot wat u zelf beweert, niet beperkte tot uw namen. Daarbij valt trouwens op dat dit document pas een jaar voor uw asielaanvraag werd opgemaakt. Dit maakt het des te minder geloofwaardig dat u het bestaan ervan zou zijn vergeten.

Bovenstaande opmerkingen doen besluiten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing inzake tweede verzoekster P.M. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart aanvankelijk N.K. te heten, en laat dit later in de asielprocedure aanpassen naar P.M.. U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te hebben en een Tamil van etnische origine te zijn. U werd op 20 mei 1984 geboren in Chavakachcheri bij Jaffna in Sri Lanka. Uw familie en uzelf bekeerden zich van het hindoeïsme naar het Christendom. Uw moeder C.P. alias L.P. was enig kind van uw grootmoeder C.P. (alias L.T., OV. 8.130.957) die u vergezelt in België.

Van uw geboorte in 1984 tot u vier jaar was woonde u in de Vanni, waarna u terug verhuisde naar Chavakachcheri .

Omtrent 1995 werd uw broer U. gedwongen gerecruteerd door de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE), hij was 14 jaar oud. U verklaart dat hij sindsdien nooit meer contact had met de familie. Hij zou zijn omgekomen tijdens de gevechten aan de Elephant pass op 22/23 april 2000. Daarna kwam iemand van de LTTE uw familie hierover informeren. Op dat moment kwam u te weten dat hij zou zijn opgeklommen tot de graad van luitenantkolonel en dat zijn Tjigernaam Tamil Maren was.

Na het overlijden van U. bent u ontheemd. U woonde opnieuw in de Vanni in 2004-2005, vervolgens een jaar in Vavunya, omtrent 2006 verbleef u 3 maanden in Colombo, tussen ongeveer 2004 en 2009 was uw gezin in Mathale, dan ongeveer 8 maanden in Dambulla, omtrent 2011 opnieuw een jaar in Mathale, en van 2012 tot uw vertrek in Chavakachcheri.

U heeft uw middelbare school afgemaakt in Mathale. U heeft nooit gewerkt. U bent niet gehuwd en heeft geen kinderen.

Vanaf 2010 werd uw gezin regelmatig lastiggevalen en geïntimideerd wegens vermeende betrokkenheid bij de LTTE. Uw moeder werd er van verdacht betrokken te zijn geweest bij een bomexplosie in Colombo. Uw vader zou wapens hebben verstopt voor de LTTE. Ze verdachten uzelf ervan een connectie te hebben met de LTTE omwille van uw broer. Singalese militairen kwam soms dagelijks naar uw huis om uw ouders te controleren. Zij werden gevolgd in de straat. Uw vader werd eens 6 maanden vastgehouden en gefolterd. In mei 2015 kwamen hogere commandanten van het leger bij uw thuis omdat iemand een LTTE vlag voor uw huis had geplant. Ze richtten een pistool op uw vader en mishandelden hem. Ze omringden uw huis en wilden u en uw moeder arresteren. Door de smeebedes van uw oma lieten de militairen u niettemin met rust, maar met de dreiging zeker terug te zullen komen.

Vervolgens heeft u onmiddellijk een smokkelaar gecontacteerd. De smokkelaar zei dat u apart moest reizen, eerst u en uw grootmoeder, en vervolgens uw ouders. U wachtte gedurende drie maanden in Negombo nabij Colombo maar vernam niets meer van uw ouders. Dan bent u toch vertrokken om naar Londen te gaan. U heeft niets meer over uw ouders vernomen.

U reisde op 17 september 2015 met een vals paspoort via India naar Parijs. Daarna reisde u verder overland en u kwam op 19 september 2015 aan in België. U vraagt asiel op 24 september 2015. De asielaanvraag werd voortijdig afgesloten, waarop u opnieuw asiel vroeg op 4 mei 2016.

U verklaart dat u voor uw leven vreest in Sri Lanka omdat u uit een heldengezin komt en de Sri Lankaanse veiligheidsdiensten het hierdoor op u gemunt hebben. U vreest ook dat de soldaten u zouden kunnen verkrachten bij arrestatie.

Ter staving van uw asielrelaas legt u aanvankelijk geen enkel document neer. De smokkelaar beweerde dat u niets mocht meedragen; bovendien was u halsoverkop vertrokken. Bij herconvocatie verklaren u en uw grootmoeder dat u na uw eerste gehoor toch onverwacht stukken heeft gevonden. Deze zaten nog verstopt in een ongebruikte sari van uw grootmoeder en waren vergeten geraakt. Het gaat om uw geboortakte en deze van uw grootmoeder, de huwelijksakte van uw grootmoeder, een kampboekje, drie opleidingscertificaten, een rantsoenboekje. Bij het indienen van deze documenten verklaart u een andere (echte) naam te hebben dan deze die u aanvankelijk aangaf bij het indienen van uw asielaanvraag. Na het gehoor bezorgt u het CGVS nog uw identiteitskaart en deze van uw grootmoeder.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het CGVS vast dat u niet de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

In eerste instantie moet het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) wijzen op een ernstig gebrek aan medewerking met de asielprocedure. Zo blijkt dat u aanvankelijk een valse naam opgaf. Pas bij een tweede oproeping bij het CGVS geeft u aan dat uw naam niet N.K. is maar dat dit P.M. zou zijn. Ook uw grootmoeder zou niet Puvaneswary Chellasamy heten maar L.T..

U beweert dat dit het enige aspect van uw identiteit en relaas is dat u heeft voorgelogen. U verklaart dat u dit deed omdat de smokkelaar u het zo had gezegd en dat u in geen geval uw ware identiteit en documenten mocht prijsgeven. Dit houdt geen steek. Tijdens de asielprocedure is het uw verantwoordelijkheid om de waarheid te vertellen en uw volle medewerking te verlenen zodat het CGVS een accuraat beeld kan krijgen van uw vrees. Het opgeven van een onbestaande identiteit spoort niet met de bewering dat u wel een levensgroot probleem had onder uw eigen echte identiteit. Bovendien verklaart u dat het eigenlijk de schuld is van de smokkelaar dat u uw ouders uit het oog zou zijn verloren en dat u niet in het VK maar in België terecht kwam. Het snijdt dus geen hout dat u zo iemand zou vertrouwen.

Het CGVS heeft bijkomende bedenkingen over de namen en documenten die u al dan niet gebruikte om naar België te reizen en asiel aan te vragen. U verklaart tijdens het eerste gehoor dat u dacht dat u zonder documenten had gereisd omdat u halsoverkop moest vertrekken. Dit is echter in strijd met uw verklaring dat u uw ouders eerst gronden moest verkopen om voor de route te betalen (gehoor CGVS 1, p. 4); dat u de smokkelaar van documenten moest voorzien om te reis voor te bereiden, en dat u vervolgens gedurende maanden op uw ouders wachtte in Negombo. Bovendien is het in volledige tegenstrijd met uw verklaring bij DVZ waar u allerlei details over uw reispaspoort kan beschrijven. Kortom deze verklaringen zijn onverenigbaar en versterken de vaststelling dat u geen duidelijk zicht wil geven op de omstandigheden waarop u uw land verliet. De verklaring die u en uw grootmoeder geven voor het plotse opduiken van documenten is heel bedenkelijk. Immers uw grootmoeder verklaart bij de tweede oproeping dat zij de documenten heimelijk 'afpakte' van de smokkelaar tijdens uw verblijf in Negombo maar dat zij dit bij aankomst in België volledig was vergeten zodat deze niet bij het eerste gehoor konden worden neergelegd (CGVS gehoor 15/26477, p. 1). Quasi een jaar na aankomst vond zij toch enkele documenten in een opgevouwen sari terug. Los van het vergezochte karakter van deze uitleg is het duidelijk dat de inhoud van de documenten strijdig was met uw oorspronkelijke verklaringen. Het wordt zodoende duidelijk dat u de stukken aanvankelijk opzettelijk achterhield. Het houdt bovendien geen enkele steek dat een smokkelaar uw echte stukken zou inhouden terwijl u reist onder een valse identiteit. Het CGVS kan dus vermoeden dat u onder uw echte identiteit reisde maar dat u nog steeds weigert uw reisstukken over te maken. Kortom de opeenvolging van warrige en strijdige verklaringen wijzen er op dat u nog steeds de volle waarheid over de omstandigheden van uw reis niet wil zeggen. Gezien de manier en het moment van uw vertrek uit uw land van essentieel belang zijn om uw vrees te kunnen inschatten, stelt het CGVS vast dat bovenstaande opmerkingen uw algehele geloofwaardigheid fundamenteel aftasten.

Verder merkt het CGVS op dat u er niet in geslaagd bent om uw beweerde status van staatsgevaarlijk heldengezin aannemelijk te maken. De verklaringen die u aflegt over de vermeende activiteiten van uw broer zijn vaag en ongeloofwaardig (CGVS 1, pp. 5, 11). Gevraagd naar wat hij precies deed voor de LTTE, verklaart u dat hij carrière maakte als "war conductor", een oorlogsleider die belangrijk was in de planning en de structuur van de oorlog. Dat hij als tiener al een dergelijke hoge rang zou hebben bereikt maar dat u er verder geen specifieke info over zou hebben is ongeloofwaardig. Hij zou immers als 14-jarige gedwongen zijn gerekruteerd en al enkele jaren later zijn omgekomen. Over de invulling van zijn verblijf en activiteit kan u amper iets zeggen. U beweert wel dat er over hem gesproken werd en dat men hem op het internet kan vinden, maar u legt hierover niets voor om dit te illustreren. Hoe dan ook is het weinig geloofwaardig dat u hem gedurende meerdere jaren nooit meer heeft gezien en gehoord. U kan geen doorleefde verklaringen afleggen over het wedervaren van uw broer, al was het maar van horen zeggen. U kan niet eens zeggen waar hij zou zijn begraven. Hoewel de heldenbegraafplaatsen naderhand inderdaad door de Srilankaanse overheid werden vernietigd, is het niet geloofwaardig dat de LTTE uw familie niet zou hebben geïnformeerd over de laatste eer die een Tijger zou zijn bewezen. De weinige verklaringen die u wel weet af te leggen komen ingestudeerd over en zijn weinig samenhangend.

Iemand die haar broer verliest en hierdoor 15 jaar later op de vlucht moet had meer moeite kunnen doen om hierover te vertellen. Bovendien beweert u dat u vervolgens jarenlang werd getreiterd en geïntimideerd door politie/leger CID. Het is daarom niet overdreven om te verwachten dat u meer te weten zou zijn gekomen over het lot van uw broer. Bovendien blijkt dat uw grootmoeder beweert dat hij werkte bij een afdeling die kaarten tekende (CGVS 15/2617z, p. 9) en dat u wel weet wat hij deed via de andere jongens in het dorp die gelijkaardige taken kregen. Een heel andere versie dan wat u het CGVS voorhoudt. Gelet op wat voorafgaat, besluit het CGVS dat u het beweerde bestaan en belang van uw broer bij de LTTE niet aannemelijk hebt gemaakt.

Het CGVS stelt ook vast dat u de beweerde recente vervolging door de politie/het leger niet aannemelijk heeft kunnen maken.

Daarbij moet worden opgemerkt dat het ongeloofwaardig is dat een groep hooggeplaatste militairen uw huis zouden omsingelen met de intentie om iemand aan te houden voor terroristische misdaden, maar vervolgens zouden afdruipe omwille van de smeekbedes van uw grootmoeder. Als uw moeder hier echt van verdacht zou zijn, hadden zij grond om haar onmiddellijk te arresteren en was zij de eerste die reden zou hebben gehad om direct te proberen vluchten, terwijl zij dit dus niet zou hebben gedaan. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat uw grootmoeder in haar verklaring zelfs niet vermeldt dat uw ouders werden verdacht en aangevallen. Zij benadrukt integendeel dat "zij" haar dochter en man niet veel meer kunnen doen nu haar kleindochter daar weg is.

Ook uw vermeende scheiding van uw ouders is niet aannemelijk. Immers in de DVZ vragenlijst dd. 17.05.2016 geeft u aan dat uw moeder nog steeds thuis woont overdag en dat het leger er nog is langs geweest. Bij het gehoor van het CGVS ontkent u echter dat u nog enig contact heeft gehad met uw familie, of iemand anders in Sri Lanka en dit sinds u uw huis verliet. U geeft uitdrukkelijk aan dat u enkel via de smokkelaar communiceerde en dat bleek dat uw ouders verdwenen waren terwijl u op hen wachtte in Colombo. Echter uit uw precisering in de Vragenlijst dat ze nog op haar adres woont maar niet meer 's nachts, kan worden afgeleid dat u wel informatie zou hebben gehad over haar wedervaren na uw vertrek. Ook uw grootmoeder verklaart in de vragenlijst dat haar dochter (uw moeder) daar nog alleen woont met haar man en dat de militairen hen niet veel meer kunnen aandoen nu de kleindochter (uzelf dus) weg is en niet meer bedreigd kan worden (vragenlijst C.P.y 17.05.2016). Dit ontkracht bovendien uw eigen beweringen dat uw ouders ook een vrees zouden hebben in Sri Lanka. Bij confrontatie over deze tegenstrijdigheden verklaart u dat dit komt doordat de smokkelaar als tussenpersoon optreedt. Kortom u biedt geen eerlijk zicht op de omstandigheden van uw vertrek.

Bovendien kan het CGVS geen geloof hechten aan uw bewering dat het onmogelijk is om van iemand ook het telefoonnummer te bekomen om te peilen naar de stand van zaken thuis. Gevraagd naar andere manieren waarop u zou hebben geprobeerd om zich te informeren over het wedervaren van uw ouders, blijkt dat u nooit het Rode Kruis zou hebben gecontacteerd, noch enige instelling aldaar zoals uw school of de kerk, noch via sociale media een poging zou hebben gedaan (u zou geen Facebook mogen gebruik van Jezus). Dat u als opgeleide jonge vrouw geen enkele inspanning heeft gedaan om uw ouders terug te vinden is een heel sterke aanwijzing dat u in werkelijkheid zeer goed weet waar ze zijn en hoe ze het stellen, zo ze nog in leven zijn. Het wordt zodoende duidelijk dat u het CGVS hierover in het ongewisse wilt laten. Dit manifeste gebrek aan medewerking met de asielpprocedure wijst sterk in de richting van een verzonnen relaas.

Opmerkelijk is ook dat nadat uw ouders en uzelf zouden zijn ondervraagd en gefolterd, noch u, noch uw andere familieleden, hulp hebben gezocht. Zo werd hiertoe de Human Rights Commission of Sri Lanka opgericht, die u blijkt te kennen (CGVS 1, p. 12). Gevraagd naar waarom u of een van uw familieleden niet naar deze organisatie is gestapt, verklaart u dat jullie schrik hadden om naar daar te gaan en dat ze u daar toch niet zouden willen helpen. Daarnaast verklaart u dat al tijdens uw verblijf vrienden en bureu u niet zouden willen helpen omdat zij wisten dat u in het oog werd gehouden en zij hierdoor zelf in de problemen kon komen. U verklaarde ook dat u via de Tamilkerk in België hulp zou zoeken, maar bij het tweede gehoor kan u niet aangeven dat u dit ook effectief deed. Echter dat u op geen enkele manier hulp inriep of probeerde in te roepen tast de geloofwaardigheid van uw problemen en de beweerde scheiding van uw ouders sterk aan.

Voor wat betreft de door u neergelegde documenten stellen zich volgende problemen. De geboortakte van uzelf en uw grootmoeder, haar huwelijksakte en de opleidingsattesten, kunnen enkel aangeven wie u eventueel bent, dat u eventueel in Sri Lanka hebt verbleven en dat uw ouders uit Sri Lanka afkomstig zijn.

Echter gezien uw eerdere weinig aanneembare verklaringen over het plotse opduiken van deze stukken moet het CGVS ermee rekening houden dat deze mogelijk niet authentiek zijn. Hun neerlegging versterkt ook uw leugenachtige verklaringen met betrekking tot de sari. Immers, uw grootmoeder gaf in haar verklaring DVZ op 10.05.2016 aan dat haar huwelijksakte nog in Sri Lanka lag. Ook uzelf zei in uw verklaring DVZ op 10.05.2016 dat uw identiteitskaart in Sri Lanka lag. Als dat zo was, hadden ze niet in de sari kunnen zitten die mee was naar België. Kortom het CGVS moet opnieuw vaststellen dat u niet oprecht bent in uw verklaringen. Immers dat deze documenten later in de asielpprocedure opduiken, met een onwaarschijnlijke verklaring, doet bovendien vermoeden dat u liegt over het feit dat u geen contact heeft met mensen in Sri Lanka. Hoe dan ook, het is niet aan het CGVS om te speculeren over uw redenen om de zaken vals voor te stellen. U werd er herhaaldelijk van op de hoogte gebracht om uw volle medewerking te verlenen aan de asielpprocedure en de waarheid te vertellen. Bovendien werd u gevraagd om documenten die u achteraf zou opsturen te kaderen. Ook dit laat u na te doen.

U gaf immers uw identiteitskaarten af aan de balie van het CGVS, zonder enig bijkomende uitleg. Kortom, uit de fragmentaire manier waarop u het CGVS van informatie voorziet blijkt geen intentie om open kaart te spelen. U beweert wel dat u aanvankelijk enkel over uw naam en die van uw grootmoeder loog, maar uit bovenstaande feiten blijkt dat de onwaarheden zich ook hiernaast opstapelen.

Bijkomend stelt het CGVS vast dat u geen enkel stuk, zelfs geen foto, neerlegt dat het bestaan en de levensloop van uw broer kan illustreren. Dit versterkt bovenstaande vermoedens dat, zo hij al bestond, niet de bron van uw vertrek kon zijn.

Aanvullend merkt het CGVS op dat uw geboorteakte van 24/02/2014 is afgeleverd in Colombo, hetgeen vreemd is aangezien u op dat ogenblik in het noorden van het land zou hebben gewoond, namelijk Chavakachcheri. Bovendien zouden uw vader A.M. en uw moeder L.P. heten, terwijl u tijdens uw asielaanvraag hun namen liet opschrijven als A.K. en C.P.. Het is dus duidelijk dat de fraude zich in tegenstelling tot wat u zelf beweert, niet beperkte tot uw naam en deze van uw grootmoeder. Daarbij valt trouwens op dat dit document pas een jaar voor uw asielaanvraag werd opgemaakt. Dit maakt het des te minder geloofwaardig dat u het bestaan ervan zou zijn vergeten.

Bovenstaande opmerkingen doen besluiten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeksters voeren in hun verzoekschrift van 2 juni 2017 een schending aan van de motiveringsplicht en van de artikelen 1 en 2 afdeling A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag).

Verzoeksters bevestigen dat zij hun werkelijke identiteit bij aanvang van de procedure niet hebben onthuld. Verzoeksters stellen de waarheid te willen vertellen en dat zij inderdaad gelogen hebben over de nieuw neergelegde documenten. Zij wilden deze reeds neerleggen tijdens de eerste asielaanvraag, maar werden tegengehouden door anderen die hen vertelden deze achter te houden en die niet neer te leggen waardoor zij overmand door angst deze niet hadden meegedeeld. Verzoeksters geven aan dat zij bij de tweede aanvraag de raad gekregen hadden van hun pastoor om al hun documenten neer te leggen en te gebruiken in hun asielaanvraag wat zij toen ook hebben gedaan, wat hen terecht verweten kan worden.

Het verzoekschrift voert aan dat dit echter geen reden kan zijn om hun asielaanvraag af te wijzen en dat *"in ieder geval dient onderzocht te worden in het kader van hun huidige relaas en de stukken die ze hebben voorgelegd dat wel degelijk dient onderzocht te worden wat hen kan overkomen bij terugkeer en of zij effectief kunnen vervolgd worden"*.

Het verzoekschrift betoogt dat de gegronde vrees in hoofde van verzoeksters zorgvuldig dient te onderzocht te worden. Aldus dient volgens verzoeksters de vraag gesteld te worden in welke mate een vreemdeling, voor wie wel degelijk een reëel risico bestaat op ernstige bedreigingen van diens leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld, geen wettig belang zou hebben een volgende asielaanvraag in te dienen, louter en alleen omdat de eerste asielaanvraag geweigerd werd. Verzoeksters beklemtonen dat, ondanks dat verzoeksters pas tijdens hun tweede asielaanvraag eerlijk zijn geweest over hun identiteit, verwerende partij toch de situatie in het land van herkomst van verzoeksters moet onderzoeken. Het verzoekschrift verwijst naar rechtspraak van de Raad (*"zie arrest RvV van 10-08-2015, nr. 150.548"*) waarin dit wordt bevestigd.

Verzoeksters menen voorts dat *"er geen discussie meer kan bestaan over het feit of zij voldoen aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling."*

Zo betoogt het verzoekschrift dat de situatie in Sri Lanka nog steeds zeer gevaarlijk is *"voor leden/sympathisanten van LTTE en de autoriteiten slagen er niet in om de veiligheid van burgers te garanderen. Indien verzoeksters terug dienen te keren, zal art 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende: "Niemand mag worden onderworpen aan folteringen noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen". Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en menonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984). Het is dan ook onbegrijpelijk voor verzoeksters dat verwerende partij de situatie in Sri Lanka niet afdoende heeft onderzocht! Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij geen twijfel hecht aan de nationaliteit van verzoeksters, doch men laat na de veiligheidssituatie in Sri Lanka en vooral dan de situatie met betrekking tot de familieleden van LTTE-leden (gezien de broer/kleinzoon van verzoeksters lid was van LTTE) te onderzoeken!"*.

Het verzoekschrift voert aan dat het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden is.

Verder haalt het verzoekschrift aan dat het *“verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging”* en dat verzoeksters volledig aan deze voorwaarde voldoen.

Verzoeksters benadrukken dat zij in de onmogelijkheid zijn om de bescherming van hun land in te roepen.

Wat betreft de subsidiaire bescherming, voert het verzoekschrift aan dat verweerder de materiële motiveringsplicht geschonden heeft, nu verzoeksters gewoon werden afgewezen om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij hun echte individuele redenen na te gaan.

Verzoeksters stellen dat *“indien men het dossier van verzoeksters grondig onderzoekt niet getwijfeld kan worden aan het feit dat zij wel degelijk problemen kennen of zullen kennen omwille van de hierboven vermelde feiten (het feit dat de broer/kleinzoon van verzoeksters LTTE-lid was en zij afkomstig zijn van een heldengezin).”*.

Het verzoekschrift beklemtoont dat uit de motivering van het CGVS niet blijkt dat artikel 48/4 § 2 a, b en c onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeksters wel degelijk voldoende redenen voor zijn, herneemt dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden ingeval van terugkeer en wijst erop dat het CGVS de plicht heeft elk dossier individueel en grondig te onderzoeken, wat het CGVS ingeval van verzoeksters hebben nagelaten te doen.

In hoofddorde wordt gevraagd *“de beslissingen van het commissariaat generaal d.d. 03.05.2017 te willen hervormen.*

Hem het statuut van vluchteling te willen toekennen minstens het subsidiair beschermingsstatuut Minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het commissariaat generaal voor verder onderzoek”.

2.2. Stukken

Bij aanvullende nota van 14 augustus leggen verzoeksters de overlijdensakte van hun grootvader, respectievelijk echtgenoot, en foto's neer.

Ter zitting op 14 november 2017 leggen verzoeksters volgende stukken neer :

- “1. Scholingen en examen documenten van verzoekster in Matale*
- 2. brief van de Grama Sevaka Officer*
- 3. Pass om naar Vavunya te gaan*
- 4. Fotokopie van paspoorten*
- 5. Brief van de behandelende dokter in België*
- 6. Identiteitskaart van de grootvader*
- 7. Huwelijkscertificaat van grootmoeder en grootvader*
- 8. Voedselkaarten*
- 9. Foto van broer in tamiltijger uitrusting*
- 10. familiehelpboekje*
- 11. voedselhelp*
- 12. voedselkaart”.*

Bij verweernota van 15 juni 2017 legt verweerder de gehoorverslagen van beide verzoeksters neer.

Bij aanvullende nota van 12 oktober 2017 legt verweerder een schriftelijk verslag neer, waarbij volgende documenten, met betrekking tot de situatie van Sri Lankaanse Tamils van Indische origine, worden gevoegd:

“Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Sri Lanka: Treatment of Tamils in society and by authorities; the Eelam People's Democratic Party (EPDP), including relationship with the Tamil population (2014-February 2017), d.d. 17 maart 2017 ;

Centre for Policy Alternatives, Two Years in Government: A Review of the Pledges Made in 2015 through the Lens of Constitutional Reform, Governance and Transitional Justice, d.d. februari 2017 ;

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeksters zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moeten zij aantonen dat hun aanvraag gerechtvaardigd is. Zij moeten een poging ondernemen om het relaas te staven en dienen de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Hun verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. De Raad benadrukt dat een persoon die verzoekt om internationale bescherming de plicht heeft volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over de asielaanvraag. Het is in de eerste plaats aan verzoekende partijen om de nodige elementen aan te brengen bij de asielinstanties zodat zij kunnen oordelen over de nood aan internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van de verzoekende partijen dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hierbij is essentieel dat de verzoekende partijen waarheidsgetrouw en oprecht zijn.

2.4.2. Er dient worden vastgesteld dat beide verzoeksters bij de aanvang van hun asielprocedure aanvankelijk een valse naam opgaven, doch tijdens hun respectieve gehoren bij het CGVS - bij het neerleggen van nieuwe documenten - toegaven dat zij gelogen hadden over hun naam (gehoorverslag van het CGVS van 21 maart 2017 van L.T. (hierna: CGVS-verslag L.T.), p. 2-3; gehoorverslag van het CGVS van 21 maart 2017 van P.M. (hierna: CGVS-verslag P.M. 2), p. p. 1-2). Beide verzoeksters argument dat zij gelogen hadden over hun naam op aanraden van de smokkelaar (CGVS-verslag L.T., p. 3; CGVS-verslag P.M. 2, p. 2) kan hun leugens niet vergoelijken. Bovendien kan niet worden ingezien waarom verzoeksters het advies van de smokkelaar zouden vertrouwen, nu het zijn schuld was dat verzoeksters de ouders van verzoekster P.M. waren verloren (CGVS-verslag L.T., p. 13) en zij in België terechtkwamen in plaats van het beoogde Verenigd Koninkrijk (verklaring DVZ L.T., punt 27, verklaring DVZ P.M., punt 27). De Raad benadrukt dat verzoeksters verantwoordelijk zijn voor hun verklaringen en hun verwijzing naar slechte raadgevingen kunnen hun gebrek aan medewerking en het nalaten de waarheid te vertellen, niet verschonen. Aangezien verzoeksters van bij de aanvang van de asielverhoren uitdrukkelijk en herhaaldelijk gewezen werden op het belang de waarheid te spreken kan de Raad slechts vaststellen dat zij verkozen om dit niet te doen.

Dit fundamenteel gebrek om waarheidsgetrouw te willen handelen en spreken kan slechts de geloofwaardigheid van hun nood aan bescherming aantasten.

Waar het verzoekschrift aanvoert dat beide verzoeksters' leugens aangaande hun identiteit geen reden kunnen zijn om hun asielaanvraag af te wijzen en dat *"in ieder geval dient onderzocht te worden in het kader van hun huidig relaas en de stukken die ze hebben voorgelegd dat wel degelijk dient onderzocht te worden wat hen kan overkomen bij terugkeer en of zij effectief kunnen vervolgd worden"*, bevestigt de Raad dat verzoeksters' relaas en stukken inderdaad dienen onderzocht te worden, wat *in casu* het geval is (zie *infra*). Dit neemt niet weg dat de betrachting om bedrieglijk te handelen bij de beoordeling kan worden opgenomen.

2.4.3. Wat betreft de documenten die beide verzoeksters neerlegden bij het CGVS op 21 maart 2017 (zie administratief dossier), dient worden opgemerkt dat het bezit ervan niet valt te rijmen met hun verklaringen. Zo stelden beide verzoeksters dat zij geen bewijzen van hun reis hadden (verklaring DVZ L.T., punt 30; verklaring DVZ P.M., punt 30) en verklaarde verzoekster P.M. tijdens haar eerste gehoor op de zetel van het CGVS dat ze geen documenten konden meenemen omdat ze het huis in enkele minuten ontvlucht hadden (gehoorverslag van het CGVS van 14 februari 2017 van P.M. (hierna: CGVS-verslag P.M. 1), p. 2). Dergelijke verklaringen zijn in strijd met de verklaringen verzoekster P.M. waarbij zij aangaf dat haar vader eigendommen had verkocht om beide verzoeksters' reis te bekostigen (CGVS-verslag P.M. 1, p. 4) en zij details over haar reispaspoort kon opgeven (verklaring DVZ P.M., punt 30), alsook met de verklaring verzoekster L.T. dat de smokkelaar nog paspoorten diende aan te maken (CGVS-verslag L.T., p. 8). Immers indien verzoeksters tijd hadden om te wachten op de verkoop van eigendommen en de fabricatie van valse paspoorten, zouden zij redelijkerwijs ook tijd gehad hebben om hun eigen documenten te verkrijgen. Ook beide verzoeksters hun uitleg voor het plotselinge aantreffen van de documenten, bij het CGVS neergelegd op 21 maart 2017, komt geheel gekunsteld voor. Zo verklaarde verzoekster L.T. dienaangaande, *"Mijn documenten zijn geleverd door de agent die mij heeft gebracht, hij liet het op de tafel, en hij ging naar buiten. Toen nam ik die documenten en hield het in mijn kleren, een sari, ik zocht die documenten maar ik kon het al die tijd niet vinden, de laatste keer dat ik naar de kerk ging, per ongeluk nam ik die sari en vond ik die documenten terug en ik nam het mee naar hier tot de vorige week had ik al die documenten niet, ik hilde en bad omdat ik vergat waar ik die documenten had bewaard."* (CGVS-verslag L.T., p. 1). Daargelaten dat het niet geloofwaardig is dat verzoekster L.T. kan vergeten dat zij deze documenten van de smokkelaar had gestolen en deze documenten een jaar later plots toevallig aantrof in haar Sari, is deze uitleg tegenstrijdig aan voornoemde verklaringen van verzoekster P.M., waar zij stelde dat beide verzoeksters geen tijd hadden om enig document mee te nemen. Uit dergelijke tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen over hun vlucht, de voorbereiding ervan en de hiervoor al dan niet gebruikte documenten, kan slechts afgeleid worden dat verzoeksters niet waarachtig zijn en zij ware toedracht van hun reis en de omstandigheden van deze reis nog steeds trachten te verbergen. Dergelijke vaststellingen ondermijnen dan ook op fundamentele wijze hun algehele geloofwaardigheid.

2.4.4. Ter terechtzitting van 28 september 2017 worden verzoeksters geconfronteerd met de inhoud van de overlijdensakte van P.M.'s grootvader (en L.T.'s echtgenoot), neergelegd bij aanvullende nota van 14 augustus 2017. Hierin wordt gesteld dat hij een Sri Lankaanse Tamil van Indische origine is. Geconfronteerd op zitting van 28 september 2017 met het gegeven dat verzoeksters aldus Sri Lankaanse Tamils van Indische origine zijn, ontkenden zij dit niet. Bovendien blijkt uit de identiteitskaart van verzoekster P.M.'s grootvader, neergelegd op zitting van 14 november 2017, dat hij geboren is in Nuwara Eliya, en dus niet in het noorden, zoals door verzoeksters werd voorgehouden. De zaak werd uitgesteld en verzoeksters en de verwerende partij kregen hierop de mogelijkheid bijkomende informatie neer te leggen. Uit de documenten, neergelegd door verweerder bij aanvullende nota van 12 oktober 2017, komt inderdaad naar voor dat de *"Sri Lankaanse Tamils"*, die 11,2 procent van de bevolking uitmaken en voornamelijk in het noorden en oosten van Sri Lanka wonen, onderscheiden dienen te worden van de *"Sri Lankaanse Tamils van Indische origine"* (ook wel *"Plantation"* of *"Up Country"* Tamils genoemd), die de afstammelingen zijn van Indische Tamils die door de Britten naar Sri Lanka werden gebracht om er te werken op de plantages en op heden 4,1 procent van de bevolking uitmaken. De informatie, toegevoegd aan de verweernota, vermeldt verder dat de gemeenschap van Sri Lankaanse Tamils van Indische origine historisch gezien geïsoleerd gebleven is. Hoewel aanzienlijke aantallen Sri Lankaanse Tamils van Indische origine in het naoorlogse Sri Lanka ontheemd werden ingevolge etnische ongeregeldeheden op de plantages en tijdens het conflict verwikkeld geraakten in het kruisvuur, blijkt nergens uit de toegevoegde informatie dat zij banden hebben (gehad) met de LTTE, laat staan partij waren in de burgeroorlog.

2.4.5. Gelet op de vaststelling dat beide verzoeksters en hun familie Sri Lankaanse Tamils van Indische origine zijn, hecht de Raad dan ook geen enkel geloof aan verzoeksters beweringen dat hun familie banden heeft met de LTTE, noch dat verzoekster P.M. en haar ouders (verzoekster L.T.'s kleindochter, dochter en schoonzoon) omwille hiervan gevisieerd zouden worden door de Sri Lankaanse autoriteiten. Dit klemte te meer nu (i) beide verzoeksters verklaringen aangaande U., verzoekster P.M.'s broer en verzoekster L.T.'s kleinzoon, die beweerdelijk op veertienjarige leeftijd gedwongen gerekruteerd werd door de LTTE, onderling tegenstrijdig en ondoorleefd zijn (volgens verzoekster L.T. werkte U. bij een afdeling die kaarten tekende, CGVS-verslag L.T., p. 9; volgens verzoekster P.M. was U. 'war conductor' en bekleedde deze tiener de – opmerkelijk hoge – rang van Luitenant Kolonel, CGVS-verslag P.M. 1, p. 5); (ii) zij de beweerdte recente vervolging door de politie/het leger niet aannemelijk hebben kunnen maken, nu het geheel ongeloofwaardig is dat het leger naar beide verzoeksters huis zou komen met de intentie om verzoekster P.M.'s moeder (verzoekster L.T.'s dochter) aan te houden voor terroristische daden, maar vervolgens zouden afdruipe omwille van verzoekster L.T.'s smeekbedes (CGVS-verslag P.M. 1, p. 10); (iii) beide verzoeksters geen informatie hebben over de situatie thuis en de bewering dat ze van niemand het telefoonnummer hebben om te peilen naar de stand van zaken in het thuisland niet geloofwaardig is (CGVS-verslag L.T., p. 13; CGVS-verslag P.M. 1, p. 13); (iv) zij nooit hulp hebben gezocht in Sri Lanka, terwijl hun familieleden beweerdelijk ondervraagd en gefolterd werden door de Sri Lankaanse autoriteiten (CGVS-verslag P.M. 1, p. 15).

2.4.6. Waar het verzoekschrift betoogt dat de situatie in Sri Lanka nog steeds zeer gevaarlijk is *“voor leden/sympathisanten van LTTE en de autoriteiten slagen er niet in om de veiligheid van burgers te garanderen. Indien verzoeksters terug dienen te keren, zal art 3 EVRM geschonden worden.”*, merkt de Raad op dat dit argument niet dienstig wordt ingeroepen, nu beide verzoeksters Sri Lankaanse Tamils van Indische origine zijn het aldus geheel onaannemelijk is dat zij banden met de LTTE zouden hebben.

2.4.7. De door verzoeksters bij aanvullende nota van 14 augustus 2017 neergelegde overlijdensakte van M.L., verzoeksters L.T.'s echtgenoot en verzoekster P.M.'s grootvader, toont slechts aan dat M.L. in 1997 in Matale is overleden en dat hij een Sri Lankaanse Tamil van Indische origine is. De bijgevoegde foto's worden zonder nadere toelichting en aldus niet dienstig aan de Raad worden voorgelegd.

2.5. De door verzoeksters ter zitting van 14 november 2017 neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van beide verzoeksters asielrelaas niet herstellen. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

De school- en examendocumenten van verzoekster P.M. tonen slechts aan dat verzoekster P.M. van 1991 tot 1996 in Matale school heeft gelopen, wat overigens niet in overeenstemming is met haar verklaringen bij de DVZ aangaande haar verblijfplaatsen (verklaring DVZ P.M., punt 10), alsook bij het CGVS (*“eerste keer naar elders: in 1995 verliet ik Chavakachcheri. Toen ik heel klein was ging ik naar Vanni, dan ging ik heen en weer naar Chavakachcheri, omdat ik Vanni geen deftige scholing, dan permanent naar Chavakachcheri”*, CGVS-verslag P.M. 1, p.4). Deze stukken komen dan ook gefabriceerd voor.

Wat betreft de brief van verzoekster P.M.'s vader A.M. aan de Grama Savaka Officer, waarin hij aangeeft dat verzoekster geboren is op 21 juni 1985 in het Dharmapuram ziekenhuis, dat zij inwoners zijn van de Visvamaru regio en geconfronteerd worden met etnische problemen, merkt de Raad vooreerst op dat deze brief geen objectief, officieel document is. De brief wordt onderaan aangevuld met de bevestiging door de Grama Sevaka Officer dat A.M. gedurende een lange periode inwoner is van de Visvamaru regio, dat zijn dochter (verzoekster P.M.) geboren was in het Dharmapuram ziekenhuis en dat ze getroffen waren door etnische problemen. Daargelaten dat niet wordt toegelicht waarop de Grama Sevaka Officer zich baseert dat hij deze informatie kan bevestigen, dient worden opgemerkt dat zowel de brief van verzoeksters vader als het antwoord van de Grama Sevaka Officer dateren van 25 september 2015, wat niet aannemelijk is, nu het proces van brieven opmaken, versturen en ontvangen meer dan één dag in beslag neemt.

De *“pass”* om in 1996 met drie familieleden naar Vavunya te gaan kan evenmin verzoeksters asielrelaas aantonen, nu de naam voor wie de pas geldt, alsook hun woonplaats, in een niet-westers geschrift is neergeschreven en dus niet vertaald is.

Zowel het paspoort van verzoekster L.T. als het paspoort van verzoekster P.M., waarvan de pagina's met eventuele visa niet werden neergelegd, werden uitgereikt op 18 februari 2015, zeven maanden voor hun vertrek uit Sri Lanka. Verzoeksters hadden echter verklaard nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort (verklaring DVZ P.M., punt 24; verklaring DVZ T.L., punt 24). Dergelijke vaststellingen doen het vermoeden ontstaan dat verzoeksters een eventueel door hun verkregen visum voor hun reis, in het bijzonder het werkelijke ogenblik van hun vertrek uit hun land en de wijze waarop dit gebeurde, trachten verborgen te houden. Tevens kan niet worden gezien of dit een nieuw paspoort is of een verlenging en waar verzoeksters eventueel eerder verbleven hebben. Dit klemmt te meer nu geen geloof gehecht wordt aan verzoeksters asielrelaas en er dus geen redenen zijn waarom zij niet legaal zouden vertrokken zijn. Bovendien stemt de geboortedatum en -plaats van verzoekster P.M. op haar paspoort (21 juni 1985 te Tharumapuram, zie paspoort) niet overeen met haar verklaringen bij de DVZ (20 mei 1984 te Chavakachcheri, zie verklaring DVZ P.M., punten 4, 5).

De brief van de behandelende dokter van verzoekster T.L. kan haar asielrelaas evenmin aantonen. Waar de arts stelt dat "*verzoekster T.L. niet omwille van een uit te voeren oogoperatie naar België is gekomen*" blijft dit een loutere opinie van de arts inzake de asielmotieven van verzoekster en geen medische vaststelling die de beoordeling ervan kan beïnvloeden.

De huwelijksakte van verzoekster P.M.'s ouders – en niet van verzoekster P.M.'s grootouders, zoals in de begeleidende brief wordt omschreven – toont slechts aan dat verzoeksters ouders gehuwd zijn sinds 1996 – zijnde 11 à 12 jaar na verzoeksters geboorte en 14 à 15 jaar na de geboorte van haar vermeende broer.

De voedselkaart van verzoekster T.L. van 1992 vermeldt de Grama Seva Division: Visuvamadu, terwijl verzoekster T.L. verklaarde in 1992 in Chavakachcheri in Jaffna te wonen (verklaring DVZ T.L., punt 10). Daargelaten dat ook de bewijswaarde van dit stuk dus ondergraven wordt door de verklaringen van verzoekster T.L., toont een voedselkaart beide verzoeksters niet aan dat verzoeksters vervolgd worden door hun autoriteiten.

De foto van verzoekster beweerdelijke broer P.M. in tamiltijger uitrusting kan evenmin overtuigen nu foto's hoogstens een accessoire, ondersteunende bewijswaarde hebben. Bovendien kan uit een eenvoudige, ongedateerde foto geenszins worden afgeleid dat verzoekster een broer heeft die P.M. noemt (zie ook onder inzake de voedselkaart) noch dat deze op de foto zou staan.

Het familieboekje, de voedselhulpkaart en de voedselkaart kunnen voorgaande vaststellingen evenmin doen wijzigen. Bovendien vermeldt de "*Food Process Kaart N°: 066016*" verzoekster P.M.'s vermeende broer U. niet, hoewel deze kaart dateert van 1992 (aangezien verzoekster P.M. geboren is in 1985 en verzoekster volgens deze kaart 7 jaar was) en verzoekster P.M.'s broer U. pas in 1995 bij de LTTE gerekruteerd werd. Dergelijke vaststellingen ondergraven verder verzoeksters hun verklaringen over het bestaan van een broer of kleinzoon alsook de authenticiteit van de kaarten.

2.5.1. De door verzoeksters op het Commissariaat-generaal voorgelegde documenten – geboorteakte P.M., geboorteakte L.T., huwelijksakte L.T., kampboekje, drie opleidingscertificaten van P.M., rantsoenboekje, identiteitskaart L.T., identiteitskaart P.M. – kunnen de geloofwaardigheid van hun asielrelaas evenmin herstellen. Bovendien wordt de echtheid van deze documenten aangetast door beide verzoeksters onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen aangaande het plotse opduiken van deze stukken, hetgeen hierboven reeds besproken werd.

Daarnaast dient opgemerkt dat verzoekster P.M.'s geboorteakte op 24 februari 2014 - een jaar voor verzoeksters asielaanvraag - is uitgereikt te Colombo, hoewel verzoekster P.M. aangaf op dat ogenblik in het noorden van het land te hebben gewoond, namelijk Chavakachcheri. Bovendien zouden haar vader A.M. en haar moeder L.P. heten, terwijl verzoekster P.M. tijdens haar asielaanvraag hun namen liet optekenen als A.K. en C.P..

2.5.2. Verzoeksters beperken zich aldus tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen omtrent hun asielmotieven, het opwerpen van losse beweringen en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. De Raad kan slechts vaststellen dat uit het administratief dossier, de documenten bij het verzoekschrift en de verklaringen afgelegd ter terechtzitting kan afgeleid worden dat verzoeksters gedurende de gehele asielprocedure manifest bedrieglijke verklaringen aflegden en documenten neerlegden die manifest opgemaakt zijn om hun

asielrelaas te ondersteunen doch die naar inhoud ofwel strijdig was met hun verklaringen ofwel naar de vorm gebrekkig was. Ten slotte herhaalt de Raad dat verzoeksters niet aantonen dat de Indian Tamils en hun afstammelingen als partij betrokken waren bij de burgeroorlog, noch dat de Sri Lankaanse autoriteiten hen van LTTE sympathie zou verdenken.

2.5.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeksters voorgehouden herkomst en kunnen in hoofde van verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.6. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.6.1. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient te worden opgemerkt dat artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeksters een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.6.2. Verzoeksters gaan er in het verzoekschrift aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien beide verzoeksters' asielrelaas niet geloofwaardig is, kunnen zij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van hun relaas liggen om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Noch uit verzoeksters' verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6.3. Verzoeksters hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6.4. Verzoeksters voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK